

Nieuwsbrief INS Updates

Nummer 19, 2026

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. H. Boven, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. C.M.A. Knoben, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.IJ. Overgoor, mr. M. Pinar, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2026:2423](#) 18-08-2026

Afwijzing faillissementsaanvraag in hoger beroep, geen pluraliteit van schuldeisers
Hoger beroep tegen afwijzing faillietverklaring; het hof bekrachtigt de afwijzing van een faillissementsverzoek wegens het ontbreken van pluraliteit van schuldeisers en omdat de faillissementsaanvraag in dit specifieke geval een onevenredig middel is om betaling af te dwingen.

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2026:4561](#) 14-07-2026

Faillissement wordt in hoger beroep alsnog uitgesproken
De rechtbank had het faillissementsverzoek afgewezen in verband met de aard en hoogte van de vordering van de aanvrager; het hof wijst het verzoek alsnog toe en overweegt dat de aanvrager er belang bij heeft dat een curator onderzoek doet naar de aanwezigheid van vermogen.

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2026:1632](#) 17-03-2026

Faillissementsverzoek als 'drukmiddel' geen misbruik van bevoegdheid
Het Hof Arnhem-Leeuwarden bekrachtigt het verstekvonnis van de rechtbank waarbij de natuurlijk persoon failliet is verklaard; niet is gebleken dat de schuldeiser misbruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid om het faillissement aan te vragen.

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2026:8607](#) 28-08-2026

WHOA; afwijzing verzoek tot afkondiging van afkoelingsperiode
Verzoek tot afkondiging van afkoelingsperiode in WHOA-traject wordt afgewezen, nu niet is gebleken dat de belangen van de gezamenlijke schuldeisers daarbij zijn

gediend.

Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2026:24342 12-08-2026

Artikel 625 Rv is ook in faillissementsrechtelijke renvooioprocedures van toepassing
Ook in faillissementsrechtelijke renvooioprocedures is de rechtbank Rotterdam bevoegd kennis te nemen van de zaak wanneer het geschil ziet op een overeenkomst tot het vervoer van goederen over zee.

Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2026:6068 27-07-2026

Faillissementsgijzeling geschorst
Hoewel de rechtbank geen vertrouwen heeft in de toegezegde medewerking van de bestuurder, schorst zij de inbewaringstelling onder voorwaarden.

Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2026:11164 25-03-2026

Toewijzing faillissementsverzoek
De schuldenaar stelt een bloeiende onderneming te hebben, maar laat het saldo op zijn zakelijke rekening bewust laag in verband met eventuele beslagen; de aanvragers van het faillissement kunnen hun vordering hierdoor niet verhalen door het leggen van beslag; zij hebben daarom belang bij een faillissement.

Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2026:10671 18-03-2026

Bestuurdersaansprakelijkheid en bestuursverbod
De rechtbank houdt een bestuurder bij verstek aansprakelijk voor het boedeltekort van een failliete bv en legt een bestuursverbod op voor de duur van vijf jaar.

Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2025:11539 15-10-2025

De renvooioprocedure leent zich niet om alsnog vorderingen te laten verifiëren; met wenk
Een niet tijdig ter verificatie ingediende vordering en een niet gemelde eisvermeerdering kunnen niet alsnog via een renvooioprocedure worden ingebracht.

RECHTSPRAAK

Faillissementsverzoek als 'drukmiddel' geen misbruik van bevoegdheid

Het Hof Arnhem-Leeuwarden bekrachtigt het verstekvonnis van de rechtbank waarbij de natuurlijk persoon failliet is verklaard; niet is gebleken dat de schuldeiser misbruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid om het faillissement aan te vragen.

Het hof is evenals de rechtbank van oordeel dat appellant c.q. schuldenaar in de toestand verkeert dat hij is opgehouden te betalen en dat de schuldeiser, in dit geval Greenchoice, met de aanvraag van het faillissement geen misbruik van haar bevoegdheid heeft gemaakt.

Het hof stelt voorop dat een faillietverklaring kan worden uitgesproken indien summierlijk is gebleken van een op het moment van de faillietverklaring bestaand vorderingsrecht van de aanvrager alsmede van het (op het moment van het arrest) bestaan van feiten en omstandigheden waaruit volgt dat de schuldenaar verkeert in de toestand van te hebben opgehouden te betalen.

Volgens Greenchoice heeft zij een opeisbare vordering op appellant van totaal € 22.430,84, hetgeen appellant niet heeft betwist in eerst aanleg. Evenmin betwist appellant het bestaan en de opeisbaarheid van de vordering in hoger beroep. Zodoende staat het vorderingsrecht van Greenchoice vast.

Daarnaast heeft de waarnemend curator op de mondelinge behandeling onbetwist verklaard dat er sprake is van een schuld aan de Belastingdienst van € 300.000 en van € 140.000 aan schulden aan overige crediteuren. Appellant erkent dat hij in toestand verkeert van te hebben opgehouden te betalen.

Toch stelt appellant dat Greenchoice geen belang heeft bij de faillissementsaanvraag. Greenchoice en appellant zouden namelijk een betalingsregeling zijn overeengekomen, die echter door appellant niet volledig wordt nagekomen. Appellant heeft Greenchoice niet op de hoogte gebracht van het door hem bij de gemeente Arnhem gestarte schuldhelpverleningstraject. Volgens appellant is redelijkerwijs te verwachten dat het

faillissement niet tot een uitkering aan Greenchoice zal leiden.

Het hof oordeelt dat niet is gebleken dat Greenchoice misbruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid om het faillissement aan te vragen. Haar opeisbare vordering op appellant staat vast. Appellant heeft slechts twee van de acht afgesproken termijnen van de betalingsregeling betaald. Bovendien wist Greenchoice op het moment van haar faillissementsaanvraag niet dat appellant een bijstandsuitkering ontving en een schuldhelpverleningstraject was gestart en het is ook niet aan haar om dat na te vragen of uit te zoeken.

Het hof concludeert dat het beroep van appellant niet slaagt. Het faillissementsvonnis waarvan beroep wordt bekrachtigd.

E. Ayerdem, september 2026

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 17-03-2026

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2026:1632

Zaaknummer: 200.365.194

Rechters: M.P.M. Hennekens, A.E. de Vos en N.M. Brouwer

Advocaten: D. Coskun en B.T. van Onna

Wetsartikelen: 8 lid 1 Fw

RECHTSPRAAK

Afwijzing faillissementsaanvraag in hoger beroep, geen pluraliteit van schuldeisers

Hoger beroep tegen afwijzing faillietverklaring; het hof bekrachtigt de afwijzing van een faillissementsverzoek wegens het ontbreken van pluraliteit van schuldeisers en omdat de faillissementsaanvraag in dit specifieke geval een onevenredig middel is om betaling af te dwingen.

Deze zaak speelt tegen de achtergrond van de afwikkeling van een commanditaire vennootschap (CV) die als beleggingsfonds was opgericht. Na de verkoop van het fondsvermogen ontstond tussen verschillende betrokkenen een geschil over de verdeling van de opbrengsten. In dat kader werd geïntimeerde als beherend vennoot opgericht door participanten van het fonds en ontstonden er diverse procedures over onder meer de vraag wie als beherend vennoot moest worden aangemerkt en hoe de fondsopbrengsten moesten worden verdeeld.

Verzoekers hadden een faillissementsverzoek ingediend tegen geïntimeerde. Aan dat verzoek legden zij een uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis van de rechtbank Den Haag ten grondslag, waaruit volgens hen een opeisbare vordering voortvloeide. Daarnaast stelden zij dat er sprake was van pluraliteit van schuldeisers, onder meer vanwege door participanten verstrekte geldleningen, mogelijke regresvorderingen, schadevorderingen wegens gelegde beslagen en een vordering van de CV wegens onbehoorlijk bestuur.

Geïntimeerde voerde aan dat de gestelde steunvorderingen werden betwist en dat deze allemaal voortkwamen uit hetzelfde onderliggende geschil over de afwikkeling van het fonds. Ook stelde zij dat zij niet in de toestand verkeerde te hebben opgehouden te betalen en dat de faillissementsaanvraag niet zozeer wordt gebruikt om verhaal te verkrijgen, maar als pressiemiddel en om de uitkomst van die geschillen rondom de afwikkeling van de CV te beïnvloeden.

Het hof overweegt dat weliswaar vaststaat dat verzoeker uit hoofde van het vonnis van 6 mei 2026 een opeisbare vordering op geïntimeerde heeft, maar dat voor een

faillissementssituatie daarnaast ook summierlijk moet blijken van pluraliteit van schuldeisers. Dit is volgens het hof niet het geval.

Volgens het hof is onvoldoende aannemelijk geworden dat de door participanten verstrekte leningen hebben geleid tot vorderingen op geïntimeerde, althans dit is niet summierlijk gebleken. Hetzelfde geldt voor de gestelde verplichtingen uit nieuwe financieringen, vermeende regresvorderingen en de aangevoerde schadevorderingen wegens eerder gelegde beslagen. Ook de stelling dat de CV een vordering wegens onbehoorlijk bestuur op geïntimeerde heeft, acht het hof niet summierlijk vaststaand.

Ten overvloede oordeelt het hof dat het faillissementsverzoek in de gegeven omstandigheden een onevenredig middel vormt. Het geschil tussen partijen betreft de afwikkeling van het fonds en heeft geleid tot een veelheid aan procedures waarin over en weer aanspraken worden gepretendeerd. Van externe schuldeisers is niet gebleken. Een faillissement zou de verdere behandeling van de lopende procedures bemoeilijken en de belangen van de wederpartij onevenredig schaden. Daarom hadden verzoekers - aldus het hof - in redelijkheid van het indienen van het faillissementsverzoek behoren af te zien.

Het hof bekrachtigt de afwijzing van het faillissementsverzoek en veroordeelt verzoekers in de proceskosten.

W.P.IJ. Overgoor, september 2026

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 18-08-2026

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2026:2423

Zaaknummer: 200.371.322

Rechters: M.A.M. Vaessen, R.M. de Winter en D.L.M.T. Dankers-Hagenaars

Advocaten: B.P. Augustijn en J. van den Bos

Wetsartikelen: 9 lid 1 Fw

RECHTSPRAAK

Toewijzing faillissementsverzoek

De schuldenaar stelt een bloeiende onderneming te hebben, maar laat het saldo op zijn zakelijke rekening bewust laag in verband met eventuele beslagen; de aanvragers van het faillissement kunnen hun vordering hierdoor niet verhalen door het leggen van beslag; zij hebben daarom belang bij een faillissement.

Twee verzoekers vragen om het faillissement van een natuurlijke persoon die een onderneming drijft. Hun gezamenlijke vordering heeft een hoofdsom van ongeveer € 11.700. De schuldenaar heeft een betalingsregeling van € 700 per maand aangeboden. In deze procedure vraagt de schuldenaar om het faillissementsverzoek af te wijzen of de aanvragers te dwingen in te stemmen met de voorgestelde betalingsregeling.

De rechtbank wijst het faillissementsverzoek toe. De aanvragers kunnen niet worden gedwongen in te stemmen met een betalingsregeling. De schuldenaar heeft bevestigd dat hij de vorderingen van de aanvragers niet binnen afzienbare tijd kan voldoen, zodat hij in de faillissementstoestand verkeert. De schuldenaar heeft gesteld dat hij een bloeiende onderneming heeft, terwijl een faillissement onherstelbare schade zou veroorzaken. Uit de bankafschriften over de periode van 1 maart tot en met 10 maart 2026 blijkt dat hij ruim € 25.000 heeft ontvangen op zijn zakelijke rekening. Daarvan is ruim € 18.000 overgemaakt naar de privérekening. Naar eigen zeggen houdt de schuldenaar het saldo op de zakelijke rekening bewust laag in verband met eventuele beslagleggingen. De rechtbank overweegt dat de aanvragers hierdoor geen beslag kunnen leggen en dus belang hebben bij een faillissement.

H.J. de Kloe, september 2026

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 25-03-2026

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2026:11164

Zaaknummer: FT RK 26-97

Rechters: J.T.P. Pot

Advocaten: J.P.M. Bakker

Wetsartikelen: 6 lid 3 Fw

RECHTSPRAAK

Faillissementsgijzeling geschorst

Hoewel de rechtbank geen vertrouwen heeft in de toegezegde medewerking van de bestuurder, schorst zij de inbewaringstelling onder voorwaarden.

Op 31 maart 2026 is een vennootschap failliet verklaard. De curator kon geen contact krijgen met de enig bestuurder en aandeelhouder van de bv. Daarop heeft de rechtbank bevel gegeven tot inbewaringstelling. Op 24 juli 2026 is de bestuurder in bewaring gesteld. Op 27 juli 2026 is de bestuurder gehoord. De bestuurder stelt dat hij wil meewerken aan het verstrekken van informatie en bereikbaar zal zijn voor de curator. Hij verzoekt daarom de inbewaringstelling op te heffen of te schorsen. De curator kan zich vinden in een schorsing, mits de bestuurder inderdaad bereikbaar is en informatie verschaft.

De rechtbank overweegt dat niet zeker is of de bestuurder inderdaad zal meewerken. Het faillissement loopt al sinds 31 maart 2026 en de curator heeft voor het eerst op de zitting van 27 juli 2026 contact kunnen leggen met de bestuurder. Op vragen die tijdens de zitting zijn gesteld, heeft de bestuurder in feite geantwoord dat hij van niets weet. Dat biedt geen vertrouwen voor de toekomst. De rechtbank wijst het verzoek tot opheffing van de inbewaringstelling af. Het verzoek tot schorsing wordt onder voorwaarden toegewezen. Een van de voorwaarden is dat de bestuurder zijn paspoort moet inleveren bij de curator.

H.J. de Kloe, september 2026

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 27-07-2026

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2026:6068

Zaaknummer: C/16/26/148 F

Rechters: M.A.A.T. Engbers

Wetsartikelen: 87 Fw

RECHTSPRAAK

Faillissement wordt in hoger beroep alsnog uitgesproken

De rechtbank had het faillissementsverzoek afgewezen in verband met de aard en hoogte van de vordering van de aanvrager; het hof wijst het verzoek alsnog toe en overweegt dat de aanvrager er belang bij heeft dat een curator onderzoek doet naar de aanwezigheid van vermogen.

Een natuurlijke persoon heeft het faillissement aangevraagd van een andere natuurlijke persoon op grond van een vordering tot betaling van proceskosten van € 947, exclusief rente en kosten. De rechtbank heeft het faillissementsverzoek afgewezen, omdat een faillissement niet in verhouding staat tot de aard en de hoogte van de vordering van de aanvrager. Naar het oordeel van de rechtbank Gelderland maakte de aanvrager daarom misbruik van zijn bevoegdheid om het faillissement aan te vragen.

Het hof vernietigt de uitspraak van de rechter en spreekt alsnog het faillissement uit. De vordering van de aanvrager is vanwege betekeningskosten en wettelijke rente inmiddels opgelopen. De schuldenaar heeft daarnaast schulden bij het CJIB en CAK van ruim € 5.600. De aanvrager heeft geprobeerd op andere manieren zijn vorderingen te verhalen, maar dat is niet gelukt. Dat terwijl de aanvrager vermoedt dat de schuldenaar wel geld heeft, mede omdat zij haar advocaat in de door haar gevoerde procedure wel heeft betaald. De aanvrager heeft er daarom belang bij dat een curator onderzoek doet naar de aanwezigheid van vermogen. Van misbruik van bevoegdheid is naar het oordeel van het hof geen sprake.

H.J. de Kloe, september 2026

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14-07-2026

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2026:4561

Zaaknummer: 200.370.355

Rechters: G.J. Meijer, M.P.M. Hennekens en A.E. de Vos

Advocaten: R.P.G. Schelvis

Wetsartikelen: 6 lid 3 Fw en 9 lid 1 Fw

RECHTSPRAAK

Bestuurdersaansprakelijkheid en bestuursverbod

De rechtbank houdt een bestuurder bij verstek aansprakelijk voor het boedeltekort van een failliete bv en legt een bestuursverbod op voor de duur van vijf jaar.

De gedaagde bestuurder is niet verschenen in de procedure, zodat de rechtbank verstek verleent. Op vordering van de curator in het faillissement van een bv verklaart de rechtbank voor recht dat de bestuurder aansprakelijk is voor betaling van het boedeltekort en moet de bestuurder een voorschot van ruim € 380.000 betalen. Ook legt de rechtbank een bestuursverbod op voor de duur van vijf jaar. Bij schending van dit verbod geldt een dwangsom van € 1.000 per dag, met een maximum van € 100.000.

H.J. de Kloe, september 2026

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 18-03-2026

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2026:10671

Zaaknummer: C/10/712086/HA ZA 25-1121

Rechters: G.A. Vriezen

Advocaten: G. Sengers

Wetsartikelen: 2:248 BW en 106a Fw

RECHTSPRAAK

WHOA; afwijzing verzoek tot afkondiging van afkoelingsperiode

Verzoek tot afkondiging van afkoelingsperiode in WHOA-traject wordt afgewezen, nu niet is gebleken dat de belangen van de gezamenlijke schuldeisers daarbij zijn gediend.

Inleiding

In deze WHOA-procedure doet een schuldenaar ('verzoekster') een verzoek tot afkondiging van een afkoelingsperiode. Verzoekster verkoopt en installeert teelt- en belichtingssystemen voor met name de glastuinbouw en *indoor farming*-projecten. Tussen verzoekster en een van haar afnemers ('de schuldeiser') is een geschil ontstaan omtrent het (niet-)functioneren van twee systemen bestemd voor aardbeienteelt. Verzoekster is bij vonnis veroordeeld tot terugbetaling van circa 3 miljoen dollar en heeft inmiddels hoger beroep ingesteld. Door de vordering van de schuldeiser ligt het faillissement van verzoekster in het verschiet. Volgens verzoekster drijft zij een levensvatbare onderneming en is een WHOA-akkoord in het belang van de gezamenlijke crediteuren. Een middellijke aandeelhouder ('de aandeelhouder') van verzoekster stelt voldoende financiële middelen te hebben om het akkoord te financieren.

Zienswijze van de schuldeiser

De schuldeiser verweert zich tegen het verzoek en geeft aan een faillissement te verkiezen boven een WHOA-akkoord. De schuldeiser is het niet eens met de stelling dat hij in faillissement geen uitkering zal ontvangen. De schuldeiser meent namelijk dat in faillissement potentieel meer actief gegenereerd zal kunnen worden dan enkel de liquidatiewaarde van de onderneming. Mogelijk kan de curator (de aan de aandeelhouder uitgekeerde) dividenden terugvorderen. Daarnaast bestaat er een claim op de Zuid-Koreaanse vennootschap die de twee (gebrekkige) systemen heeft geleverd.

Beoordeling

Volgens de rechtbank Amsterdam is summierlijk gebleken dat een afkoelingsperiode

noodzakelijk is. Aannemelijk is dat de schuldeiser invorderingsmaatregelen zal nemen, mede nu hij ter zitting niet heeft willen bevestigen daarvan af te zien. Bij de beoordeling van de vraag of de belangen van de gezamenlijke schuldeisers bij een afkoelingsperiode zijn gediend, hecht de rechtbank Amsterdam veel waarde aan de positie van de schuldeiser die 94 procent van de schuldenlast vertegenwoordigt. Allereerst schuift de rechtbank Amsterdam de stelling terzijde dat de schuldeiser in faillissement geen uitkering zal verwachten. De vraag is dan of summierlijk blijkt dat een akkoord van meerwaarde zal zijn voor de schuldeiser. Die vraag kan de rechtbank Amsterdam niet beantwoorden, mede nu desgevraagd ervan af is gezien om ter zitting enige indicatie te geven van het aan te bieden akkoordbedrag. De rechtbank Amsterdam wijst het verzoek af.

E. Dogan, september 2026

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 28-08-2026

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2026:8607

Zaaknummer: C/13/791049 FT RK 26-302

Rechters: V.G.T. van Emstede, S.J.O. de Vries en S.C.E.F. Moulen Janssen

Advocaten: mr. Chr. Giljam

Wetsartikelen: 376 lid 4 Fw

RECHTSPRAAK

De renvooiprocedure leent zich niet om alsnog vorderingen te laten verifiëren; met wenk

Een niet tijdig ter verificatie ingediende vordering en een niet gemelde eisvermeerdering kunnen niet alsnog via een renvooiprocedure worden ingebracht.

In deze zaak probeert een schuldeiser van de failliet op meerdere fronten zijn vorderingen alsnog erkend te krijgen. Het gaat allereerst om een door de curator betwiste vordering, die volgens de schuldeiser alsnog als vordering moet worden erkend in faillissement. Interessanter is de vraag of een andere vordering, die de curator in het geheel niet op de schuldlijst heeft genoteerd, als vordering in faillissement moet worden erkend. Ook speelt dat een eisvermeerdering ten aanzien van een op de lijst geplaatste vordering niet is doorgegeven aan de curator. Deze bijdrage staat in het teken van deze laatste twee vragen.

De schuldeiser is op 16 oktober 2023 per brief uitgenodigd voor de verificatievergadering. Deze zou plaatsvinden op 29 november 2023. In de brief stond aangegeven dat wanneer de schuldeiser het niet eens zou zijn met het bedrag of de notering van zijn vorderingen, hij uiterlijk op 15 november 2023 diende aan te geven wat volgens hem de correcte aard en/of het bedrag van de vorderingen was. De schuldeiser heeft dat met betrekking tot een bepaalde vordering nagelaten. Deze is niet ter verificatie ingediend en dus ook niet op de schuldlijst terechtgekomen. Ook heeft de schuldeiser ten aanzien van een andere vordering niet aangegeven dat deze voor een hoger bedrag zou moeten worden genoteerd. In de renvooiprocedure vordert de schuldeiser om de vordering die niet is ingediend ter verificatie alsnog op de lijst van erkende schuldvorderingen te plaatsen en de hoogte van een vordering die wel is ingediend, te vermeerderen.

De rechtbank wijst beide vorderingen af en legt uit dat een eiswijziging in de renvooiprocedure alleen toelaatbaar is indien daarmee niet buiten de grenzen wordt getreden van hetgeen partijen ten overstaan van de rechter-commissaris verdeeld hield. Daar is in deze zaak geen sprake van. Een van de vorderingen is zelfs geheel niet ingediend ter verificatie. Ook de eisvermeerdering is niet op die lijst opgenomen omdat deze niet tijdig is ingediend, is

daardoor tijdens de verificatievergadering niet aan de orde gekomen en is geen onderwerp van debat geweest.

Wenk

Waar de te late schuldeiser voorheen nog door de wetgever bij de hand werd genomen, is hij met invoering van de Wet modernisering faillissementsprocedure per 1 januari 2019 op zichzelf aangewezen. Wanneer de schuldeiser zijn vordering niet tijdig indient – dat wil zeggen, niet binnen de door de rechter-commissaris vastgestelde termijn daarvoor – dan bepaalt artikel 127 lid 2 Fw immers dat deze niet ter verificatie in aanmerking wordt genomen, geen uitzonderingen mogelijk.

S. Renssen, september 2026

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 15-10-2025

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2025:11539

Zaaknummer: C/13/746914-TV

Rechters: R.H.C. Jongeneel

Advocaten: I.M.C.A. Reinders Folmer en T.G.H. Coppens

Wetsartikelen: 127 Fw

RECHTSPRAAK

Artikel 625 Rv is ook in faillissementsrechtelijke renvooiprocedures van toepassing

***Ook in faillissementsrechtelijke renvooiprocedures is de rechtbank
Rotterdam bevoegd kennis te nemen van de zaak wanneer het geschil
ziet op een overeenkomst tot het vervoer van goederen over zee.***

In het faillissement van een bedrijf heeft de curator de vordering die MSC stelt te hebben op het bedrijf, betwist. Het bedrijf heeft voor faillissement met een in Pakistan gevestigde koper een overeenkomst tot verkoop en levering van ladingen aardappelen gesloten. MSC heeft van het bedrijf een vervoersopdracht hiertoe gekregen van Rotterdam naar Pakistan. Van de 177 vervoerde containers heeft de koper er slechts 40 verzameld. Daardoor heeft MSC een schade van ruim € 4 miljoen geleden. MSC heeft het bedrijf (als opdrachtgever van de vervoersopdracht) hiervoor aansprakelijk gesteld, en nadat het bedrijf failliet is verklaard, heeft MSC daartoe een vordering ter verificatie ingediend. Na de betwisting van deze vordering door de curator is een renvooiprocedure gestart bij de rechtbank Den Haag (aan de hand van de woonplaats van het bedrijf in Naaldwijk).

De rechtbank stelt echter vast dat zij niet bevoegd is kennis te nemen van het geschil. Ingevolge artikel 625 lid 1 onder a Rv is de rechtbank Rotterdam bij uitsluiting bevoegd kennis te nemen van vorderingen die zien op een overeenkomst tot het vervoer van goederen over zee. De reden hiervoor is dat het een zeer specialistisch rechtsgebied betreft met veelal complexe onderliggende materie. De rechtbank Rotterdam beschikt over de juridische en inhoudelijke deskundigheid op het terrein van scheepvaart. Daarmee is artikel 625 Rv als een *lex specialis* te beschouwen ten opzichte van andere competentieregels, waaronder die in faillissement. De zaak wordt verwezen naar de rechtbank Rotterdam.

S. Renssen, september 2026

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 12-08-2026

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2026:24342

Zaaknummer: C/09/697557 / HA ZA 26-068

Rechters: A.C. Bordes

Advocaten: C. Almeida en E.A.H. ten Berge

Wetsartikelen: 122 Fw en 625 Rv